

על הקבר - מאת עדן אוריון

ישנן סיבות רבות למה אני אוהב את עבודתי באוניברסיטה. מהחשובות שבהן היא ההזדמנות והזכות לפגוש אנשים מרתקים.

לפני כחמש-עשרה שנים, כשרק התחלתי את עבודתי באוניברסיטה, הופיע יום אחד בחדרי אהרון דולגופולסקי. היו לו כל המאפיינים של הפרופסור המפוזר. בכל המפגשים הופיע כשהוא נושא סל שוק אחד, לעיתים שניים ובהם אלפי דפי המילון עליו עמל כל השנים. האש שבערה בעיניו לא הותירה בי ספק. לאיש יש משימה ואין קיר בעולם שיעמוד בפניה.

"אולי אתה יכול לעזור לי" שאל, "צריך להביא את הדבר הזה (המילון) לדפוס". ואז, כדי להבין את המשימה בצורה מדויקת יותר, פרס אהרון בפני את מפעל חייו הגדול:

לדעתו, היתה פעם, בעבר הרחוק, שפה אחת ממנה נפוצו כל השפות המדוברות כיום. במילותיו הוא סיפר כי הוא חוקר של "נדידת שפות". השפה שנקראת נוסטראטית, מהווה מעין Reverse Engineering של השפות כיום והוא עסוק במציאת השורשים המשותפים הקדומים למילים.

אמנם אינני בלשן, אך הבנתי את גודל המשימה. לפחות מבחינה טכנולוגית, צריך היה להציג על אותו דף מודפס אוסף גדול של שפות, חלקן קדומות מאוד להן בנה אהרון בעצמו פונטים.

כדי לעזור להביא את הממצאים לדפוס, אספתי רכיבי מחשב מבית ספר ותיק בראשון לציון, ממעבדה מאובקת לעריכת סרטים בתל-אביב והרכבתי מכונה שיכולה לקרוא את הקבצים ולהמירם כדי להדפיס את הספר.

לא, לא בארץ! כי אם באוניברסיטת קיימברידג' שבאנגליה. וכך הודפסה המהדורה הראשונה של המילון, ארבעה כרכים בני אלף עמודים כל-אחד, ובהם ערכים של למעלה מ-3000 שורשים.

בהתחלה אהרון היה מגיע אליי מדי פעם עם הסלים וקופסאות דיסקטים. וואו! אז היינו יושבים במשך שעות על ההמרה.

מאוחר יותר, התודעתי לזוגתו, הקומפוזיטורית ציפי פליישר, והיא הזמינה אותי לביתם, כדי שאעשה את מלאכת הגיבוים משם.

הבית, בית דירות יפה בשכונת בת-גלים, סמוך מאוד לים. אולם הכניסה אליו ובמיוחד לדירתם של השניים מהווה כעין מעבר פאזה, כמו הכניסה לארון בספרו של אריך קסטנר "35 במאי" או מאורת הארנב ב"עליסה בארץ הפלאות". ספרים, ועוד ספרים, לאן שלא תסתכל ואיפה שלא תדרוך, תראה ספרים. כמעט כולם מילונים וגם לא מעט פרטיטורות. ובמרכז החדר של אהרון שולחן, ועליו מחשב, ישן-נושן עם מסך קטן, ואיש אחד יושב שם וכותב וכותב וכותב...

נזכרתי בספרה של דבורה עומר "הבכור לבית אב"י" אודות אליעזר בן-יהודה, והאש שבערה בעצמותיו עת כתב את המילון העברי שלו. אש דומה כך דימיתי בערה באהרון והחזיקה אותו כותב וכותב עד יומו האחרון, גם כשמצבו הבריאותי התערער.

אהרון זכה בציפי, קומפוזיטורית מוכשרת שאש היצירה בוערת גם בה. רק לפני מספר ימים צפינו בביצוע חד-פעמי ומבריק של הסימפוניה השישית שלה! יחד עם אש היצירה שלה תמכה והחזיקה ציפי את אהרון ואפשרה לו להמשיך במפעל חייו בשנים האחרונות והוא זכה בכך זכייה גדולה.

יהי זכרו ברוך.

על הקבר בלוויה בחיפה 24.7.2012

עדן אוריון, ראש תחום מולטימדיה באגף מחשוב ומערכות מידע, אוניברסיטת חיפה.